

Krev smlou-vy své, té mi - lo - stné, v ho -
 řkém svém u - mu - če - ní za nás Je - žíš,
 mi - lý Pán, vy - lil ke spa - se - ní.

2. Aj, přesvatá / krev drahá ta / jest duším nápoj pravý, / nemůže žádný v světě / bez ní míti zdraví.
3. Ó, skrop mne jí, / mé spasení, / ať když mne hříchy rmoutí, / v ranách tvých vždy bezpečně / mohu spočinouti.
4. Ty, Boží Syn, / mou tíži vin / jsi za mne ráčil nésti, / tvou bych, vinný kmeni, byl / živou ratolestí.
5. Tys svatý Pán, / já bídny man: / však klatbu v požehnání / obrátil jsi v milosti / v svém se za mne dání.
6. Z té oběti / buď sláva Ti / a čest až do skonání, / že svou smrtí shladils mou / v slavném zmrtvýchvstání.
7. Ó, Pane, teď / i vždy mne veď / a uč mne vděčným býti, / pilně vždy až do hrobu / v paměti Tě míti.
8. Když v smrti pak / můj zhasne zrak, / buď se mnou až i v hrobě, / ať tvůj milý slyším hlas, / vstanu, půjdu k Tobě.
9. Ó, blaze mně, / až ze země / v svůj ráj mne ráčíš vzíti, / tam, kde sláva na věky / dokonalá zní Ti.